

TANÁRBÚCSÚZTATÓ

12.A

A köszöntőt elmondta: Novák Bence 12.A osztályos tanuló

Előttünk már a fényes jövő... ahol bárki bármire képes,
boldogan vetjük magunkat bele.

Nézz vissza most egy percre, nézz az útra

Nézd meg, mit tett, mit alkotott a munka,

Nézz vissza... aztán ismét csak előre,

S indulj tovább az alkotó jövőbe.

A 12/A osztály nevében szeretettel köszöntöm Önöket osztályunk tanárbúcsúztató műsorán. Fogadják olyan nagy szeretettel, amilyenel mi készültünk rá.

A búcsú rövid és végleges, éles fogú szó: át tudja harapni azt a zsinórt, amely a múltat összeköti a jövővel.

Minden elmúlik mint az álom,

elröpül, mint a vándormadár,

csak az emlék mard meg a szívben halványa, mint a holdsugár.

Mit adtak, mit jelentettek és jelentenek számunkra ezek az évek?

Mit kaptunk a négy év során?

Milyen emberekké váltunk? Felnőttünk-e a nagy feladatra? Meg tudunk-e majd felelni a kihívásoknak? Kaptunk-e elég hitet, megerősítést, szeretetet ahhoz, hogy mindenkor meg tudjuk állni a helyünket? Tudunk-e majd helyesen és bölcsen dönteni, amikor az szükséges? Szereztünk-e elegendő tudást, ismeretet, hogy el tudjunk indulni a számunkra előkészített úton?

Ezekre ki-ki a saját szívében találhatja meg a választ. A legtöbb kérdésre a felelet egy egyszerű **igen** lesz.

Tudjuk és érezzük, hogy tanáraink nap, mint nap erre törekedtek, formálva minket, gyarapítva tudásunkat. Sokszínűségük ellenére a közös bennük az, hogy mindannyian elkötelezett pedagógusok.

- Pedagógus vagy? Akkor emlékezned kell, amikor izzadó tenyérrel, torkodban dobogó szívvel, teli lelkesedéssel tartottad meg első órát, foglalkozásodat.
- Pedagógus vagy? Akkor tapasztaltad, hogy az együtt töltött néhány év gyorsan elszalad, hiszen ezek a kamaszok szemed előtt válnak felnőtté.
- Pedagógus vagy? Akkor a gyermek, a diák számodra nyitott könyv, amelyet folyton olvasnod kell – nem ugorhatsz át részeket – és melyet életed végéig nem tudsz majd letenni.
- Pedagógus vagy? Akkor tudod mit jelent, amikor csengőszóra felugrasz, kezedbe fogod a naplót, és becsukod az ajtóval magad mögött a külvilágot. Innentől kezdve csak a szemben ülő diákokra koncentrálsz, azonosulsz a gondjaikkal.
- Pedagógus vagy? Akkor tudod milyen az, amikor este fáradtan hazatérve készülsz a másnapi óráidra. Ilyenkor a lámpa mellett, a dolgozataikat a kezedbe fogva beszélsz, dicsérsz, korhatsz, képzeletedben megjelenik a diák.
- Pedagógus vagy? Akkor felemelő érzésben részesülsz, amikor találkozol olyan régi tanítványokkal, akik sikeres emberekké váltak, a Te kis útravalódat, szeretetpogácsáidat viszik tovább az életben.
- Pedagógus vagy? Akkor Te már régen tudod: apróságokban rejlik a varázslat. A varázslat pedig maga a pedagógus személyisége, mely minden diák előtt csillagként ragyog, fényével életre szólóan utat mutat, vezet.

KÖSZÖNJÜK MINDEZT VALAMENNYIÜKNEK!